

ДЕМОНОЛОГІЯ

ФІЗИЧНА СФЕРА

Нині я...?... [Порожнє місце на пливці.—Ред.] Відколи я на ниві, це перший раз, як я роблю це на своїх зібраннях. Це новий час. Брата Бакстера немає; а—а Брат Босворт у Індії чи у Африці; а Брат Бакстер, я не знаю, де він. Він кудись дівся, і усі інші поїхали, і їх немає. І ми тут з Біллі самі, тож ми просто чудово проводимо час: просто піднімаємося, забуваємо та з'їдаємо. Тож ми—ми немовби як відчуваємо, що, можливо, ми зможемо, з Господньою допомогою, ми зможемо провести зібрання до самого кінця самі. Ось чому я радий бачити, як це набирає успіх — через цю одну причину. Я вірю, що Господь допоможе нам це зробити. [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Отож, ви знаєте, що є... .

Мені подобається моя адміністрація. В мене є декілька чудових братів: Босворт, Бакстер, Ліндсей, Моор, всі, в мене їх п'ять, барон фон Бломберг. Вони просто дуже хороші люди. Але в цьому є дещо, коли в тебе збирається група людей, в одного одне, в другого інше. Інколи це суперечить тому, що думаю я сам. Отже, я—я—я почуваюся так, немовби зараз я просто вільний. Ми можемо просто добре провести час, просто засукати рукави та просто залізити та попоїсти. Я думаю про те, щоб засукати рукави та непогано провести час.

Моєю першою Біблією була природа. Я вивчав Бога через природу. І мені подобається рибалити. Як я люблю рибалити! А ти любиш рибалити, синку? Якщо тобі подобається риболовля і любитимеш свою матір, з тебе вийде хороший хлопець. І навіть моє навернення не забрало всього цього від мене. Отож, одного дня я був у горах, поїхав на риболовлю. Ось, це просто заради цього хлопчини. І я рибалив там у горах... І для інших діток, звичайно ж, що сидять тут. І я ловив форель. І, о-о, це чудово, навесні. І я отак і йду, і майже в кожній ямці була форель, ви знаєте, отак-от. І просто хвалив Господа та чудово проводив час, вигукував. Час від часу закидав вудку. Я вірю у вигукування. Амінь. Певно ж, вірю. Бо я знаю, що мене щось охоплює, і воно щось робить зі мною.

² Тож того ранку я досить довго десь ходив, і коли я повернувся, найдивніша річ: там у тій місцевості водиться багато ведмедів, у Нью-Гемпширі. В мене там невеличкий

табір, де я рибалю. В мене там стояв намет, невеличкий такий намет, в якому я жив. А чорний ведмідь — це найбільший бешкетник там. І ось, мати-ведмедиця та двійко ведмежат залізли туди, і нарobili ж вони бешкету в моєму наметі!

³ Ну, як по-твоєму, що мені слід було вчинити з тією ведмедицею, дівчинко, отам ззаду, з рудими косами, ззаду? Мені слід було погнатися за нею, так чи ні?

⁴ Але ось що вона наробила. Вона залізла, вона пошматувала мій намет, і вона все порозкидала та з'їла всю їжу, що у мене там була, вона добре порозкошувала. Тож коли я прийшов, вона забралася геть. І вона подала голос своїм малим, і одне ведмежатко побігло з нею. А інше не побігло; воно просто залишилося сидіти там. Спиною до мене, ось так, і воно там щось робило. А в мене в руках не було нічого, тільки невеличка ручна сокира. Я там вирубував бузину. І ось, вона відбігла, о-о, я думаю, приблизно як до того телефонного стовпа там на вулиці, і вона сіла. Вона подала голос цьому ведмедикові, але він не звернув на це жодної уваги. Він і далі сидів там.

⁵ Я подумав: “Що цей малий там робить?” Я підійшов трохи ближче. Я боявся підступати надто близько, боявся, що вона мене подряпає. Тож—тож я—я щось не бачив дерева поблизу, і я знаю, що по деревам вона теж вмiє лазити. Отож, і я не хотів підходити надто близько до неї, бо я знаю ведмежу вдачу. Тож я підійшов лише трошки ближче. І ви знаєте, що сталося?

⁶ Отож, мені подобаються млинці. Хто з вас, хлопці, любить млинці? О-о, оце так! О-о, я... Хлопці, які старші, теж. Я бачив, як вони піднімали руки. Нам усім подобаються млинці, і я так люблю їх, і мені подобається поливати їх медом. Оскільки був баптистом, ви розумієте, це те, що тримає нас на правильному шляху, ви розумієте — це мед, розумієте. І ось, послухайте-но, я їх не окроплюю, я їм дійсно влаштовую хрищення. Я поливаю їх як слід, не шкодуючи меду. Я не просто покроплю трошки тут і трошки там. Я поливаю їх як слід, щоб вони повністю увiбрали в себе мед.

⁷ І тоді, уявляєте, в мене там стояло відерце меду, напівгалонове відерце меду. А ведмеді дуже ласі до меду. Тож цей малий заліз туди і зсунув закривку з того відерця з медом, і він сидів там ось так, тримаючи це відерце в себе під лапою, *отак*. Він став... Він не знав, як його їсти, подібно як їли б ви, розумієте, тож він просто вмочав свою лапку та облизував її ось *так*, і облизував її. І він обернувся, щоб поглянути на мене, і його оченята геть помутніли, його животик увесь аж лиснів від меду. Він просто сидів там, занурював свою лапу туди та злизував медок, ось *так*, старанно злизував.

⁸ Ох-ох, мені подумалося про добре старомодне зібрання Духа Святого, коли ми просто відкривали відерце, засовували туди свою руку та облизували. Безупинно, розумієте, просто облизували.

⁹ І знаєте, що найкумедніше, однак? Після того, як цей малий наївся досхочу, він покинув те відерце та помчав звідти. Ви знаєте, що сталося? Мати-ведмедиця та інше ведмежатко стали облизувати його, таким чином злизуючи мед.

¹⁰ Отож, що ж, може, наше зібрання буде чимось таким на зразок цього, я сподіваюся, що ми зможемо й далі розповідати іншим, і слава Божа сходитиме на нас. Гаразд.

¹¹ Я радий бачити, що ви, дітки, не сидите вдома. Мені приємно розповідати вам щось подібне. І, можливо, завтра після обіду, в нас буде більше часу, і—і ми зможемо поговорити трошки більше. А зараз в нас буде розмова з татками й мамами про дещо.

¹² Ми говоритимемо на тему *Демонологія*. У Псалмі 103:1 до 3, ми читаємо ці вірші. Майже кожен служитель та проповідник, або читач Біблії, знає їх напам'ять.

Благослови, душе моя, Господа, і все нутро мое — святе Имення Його.

Благослови, душе моя, Господа, і не забувай за всі добродійства Його.

Всю провину твою Він прощає, всі недуги твої вздоровляє;

¹³ Я хочу, щоб ви тут звернули увагу, там було — “всі”. “Всі провини твої Він прощає, всі недуги твої вздоровляє”. Тепер, можемо ми схилити свої голови лише на хвилину.

¹⁴ Тепер, Небесний Отче, ми дякуємо Тобі цього післяобіднього часу за те, що ми тут. Ми дякуємо Тобі за цих діточок, що сидять тут, вони є чоловіками завтрашнього дня та жінками, якщо настане завтра, якщо Ісус забариться. І тепер, Отче, ми молимо, щоб—щоб Ти благословив нас зараз, бо зараз ми вестимемо розмову про Твоє Слово і про великого ворога, що в нас є — про сатану. Ми молимо, Боже, щоб Ти дозволив нам розвернути тут фронт, моторизований підрозділ — силу Божу, яка протистоятиме йому цього вечора на кожному дюймї його землі, Господи, і покаже йому, що в нього взагалі нема ніяких законних прав, що Христос вразив його за нас там на Голгофі, коли Він помер, і Він обеззброїв влади і відняв у сатани всю—всю силу, яку мав той. І, Боже, дай нам нині мудрості та розуміння, щоб пізнати та пояснити людям, як, щоб їм знати, як уздоровитися та нанести поразку сатані. В Ім'я Ісуса ми молимо. Амінь.

¹⁵ Так от, ми декілька хвилин поговоримо на тему *Демонологія*. Ви стільки всього чуєте про демонів. Так от, завтра після обіду ми, напевно, закінчимо. Я хотів два дні з цього тижня, в будь-якому разі, проповідувати про це, просто . . . або, два дні на післяобідніх зібраннях, поговорити про це.

¹⁶ Так от, перше, що таке демон. Ви чуєте, що так багато людей говорять про демонів. І ось, “демон, диявол”, — все це походить від одного слова, і в англійській це називається “мучитель”. Той, хто мучить — це диявол, нечестивий. Він, скажімо . . . Тепер, Біблія сьогодні — це, мало не для всіх, багато для кого, це якась стара давня книжка, що її читали дідо й баба, або щось на зразок цього. “Там нічого такого нема, це все для старих, і все таке інше”. Але це хибне уявлення. Вона для всіх. І демони — це мучителі, що мучать нас.

¹⁷ Так от, існують демони, які входять в душу людини, і це є, у фразеології, це було б—це було б у . . . я б сказав ось що, однак, демон, що входить в душу — це те, що мучить душу.

¹⁸ Часто буває так, що бачиш психічнохвору людину. Так от, вони можуть, при всьому тому, бути наверненими людьми, наповненими Святим Духом, і все ж — абсолютно психічнохворими. Розумієте? Це так. Це не має жодного відношення до душі. Це мучитель, розумієте, те, що мучить їх.

¹⁹ Так от, всі хвороби, нам необхідно спочатку з’ясувати, що всі хвороби прийшли від диявола. Бог не є творцем хвороби. Від Бога не приходять жодної хвороби. Часом Бог дозволяє сатані накласти на тебе хворобу, як батіг, щоб привести тебе назад до дому Божого, коли ти не слухався. Але хвороба, в своєму початку, прийшла від диявола. Ви можете уявити собі людину, яка вірить, що Бог, наш Небесний Отець є творцем такої речі, як хвороба і смерть? Ну, ні, Він — ні, ніколи не був і ніколи не буде. Бог допускає смерть через непослух. Бог допускає смерть. Як сказав один поет: “Все, що здатна зробити смерть: Бог запряг її у воза, і вона доставить нас у Присутність Божу — віруючого”. Але слово *смерть* означає “відділення”.

²⁰ Ісус сказав: “Хто слухає Слів Моїх і вірить в Того, Хто послав Мене — має вічне Життя”. І Він сказав: “Я воскресіння, Життя, хто вірить в Мене, хоч і вмере — оживе, і кожен, хто живе й вірить в Мене — повіки не вмере”. А ми несемо тіла один одного до несвятості наших могил. “Але він повіки не вмере”.

²¹ І ось, якщо ви слідкуватимете, коли Він говорив про Лазаря, Він сказав: “Лазар заснув”.

²² Учні, подібні нам люди, вони сказали: “О-о, якщо він заснув, з ним все гаразд. Він говорив про відпочинок”, — ось що вони подумали.

23 Але Він прийшов і заговорив до них їхньою мовою. Він сказав: “‘Він помер’, — згідно ваших уявлень. Але, — мовив, — Я йду розбудити його, розбудити його”. Розумієте? Розумієте? Коли ти. . .

24 *Смерть* означає “відділити”. Тепер, якби хтось із вас, хтось із вашої родини помер чи щось таке, він помер, якщо це навернений — вони не мертві. Вони мертві з людської точки зору. Але вони просто відділені від нас, але вони в Присутності Божій. Вони не мертві, і вони не можуть померти, для них неможливо померти. Ісус сказав: “Хто слухає Слів Моїх і вірить у Того, Хто послав Мене — має вічне Життя і на суд не приходять, але перейшов від смерті до Життя”. Тому він не може померти. Все, що безсмертне, Вічне, воно не може загинути. Це невмируще Життя. В нього Воно є, тому що Бог дав Це йому. І не—не по заслугі; це з. . . Це безумовне. Бог дає Це йому.

25 Бог кличе. Ніхто не може прийти до Бога, якщо Бог не покликав його. Ісус сказав: “Ніхто не може прийти до Мене, якщо Мій Отець не покличе його, не притягне його”. Це так? Отож, це Бог у всьому. Можливо, завтра після обіду ми розберемо це докладніше, бо я хочу донести вам цю тему — *свороба*, щоб ви це побачили.

26 Був такий час, коли ми стали зародком в нашому прадідусі. Ви це знаєте. Лікар знає це. Що ж, ви знаєте теж, ви, хто читає Біблію. Ви знаєте, що зародок життя взяв свій початок у вашому прадідусі, в зародку, і перейшов через вашого дідуся, потім — у вашого батька, потім — до вашої матері, і туди, де ви є зараз. Це так. Навіть і Писання навчас цього. Ось вам місце Писання, якщо бажаєте. Я вважаю, було сказано, що Левій заплатив десятини, коли він був у стегнах Авраама, котрий був його прадідусем. Це вірно? Тож, бачите, зародок почався ще там.

27 Але ваші душі було вчинено ще перед закладами світу, коли Бог створив людину за Своїм Власним образом; дух людини; не *якусь* людину за Своїм Власним образом, але *людину* за Своїм Власним образом. Розумієте? І потім Він вчинив їх чоловіком і жінкою, до того, як у Нього з’явилася людина з пороку земного. Якби тільки в нас була можливість цього дня виділити час і звернутися до цього. Просто побачте, як Бог. . . Ось, це поміж рядків, та, коли ти бачиш, це приходять просто з самими рядками. Розумієте? Як Бог, ще тоді при початку, що Він вчинив там, і як Він зійшов на землю, і як Він створив людину за Своїм образом; і потім Бог обернувся і зробився за образом людини, щоб відкупити людину.

28 Отож, коли Бог створив людину за Своїм образом, то була людина-дух. І тоді не було людини, щоб порати

землю. Тоді Він створив людину з пороку земного. Тепер, хронологісти та інші, і ці люди, відшукують та розкопують стародавні кістки і все таке інше, і вірять в еволюцію. . . Я вірю в правильну еволюцію. Людина еволюціонує сама від себе, але не так, щоб усе з одної клітини. Ні, панове, тому що пташка була пташкою, відколи Бог створив її пташкою, і мавпа була мавпою, людина була людиною. Це так.

²⁹ Отож, в мене була розмова з одним лікарем тут нещодавно, в Луїзвіллі. Він сказав: “Ну як же, пасторе Брангаме!” Я говорив про те, як тубільці в Африці, як вони їдять, просто йдуть. . . О-о, дещо з найжахливішого, що коли-небудь доводилося бачити, як вони їли! Просто підбирають те, що вже зіпсувалося, вже завелися там черв’яки, просто обтрушують їх, черв’яків і все інше. Йому все одно. Розумієте? Вони сказали. . . П’ють що завгодно, не має значення, що то таке. Він сказав: “Але, служителю Брангаме, той народ — це не люди”.

Я сказав: “О, ні, це люди. Звичайно ж, це люди”.

³⁰ Я сказав: “Найближче до людської істоти, по лінії тварин — це шимпанзе. І ви чотири тисячі років намагалися змусити того шимпанзе промурмотіти хоч щось, а він не може, — я сказав, — бо він не здатен думати. Йому нічим думати”. О-о, його можна навчити деяким дрібницям, подібно як коняку, ‘ньо-о’ і ‘тпру-у’, чи надівати окуляри, чи палити цигарку, чи кататися на велосипеді, їздити верхи чи щось таке, але це все одно як ‘ньо-о’ і ‘тпру-у’ для коняки, чи для собаки, чи для чогось такого”. Я сказав: “Це тварина”.

³¹ “Але дайте мені поїхати до Африки, до найдикішого племені, що в них там є, і то буде невеличке плем’я бушменів”. І я сказав: “Напевно, його пра-пра-пра-прадід ніколи не бачив білої людини, взагалі нічого. Єдине, що він знає, він не знає навіть, яка рука права, яка ліва. Єдине, що він знає — це їсти, і він їсть що тільки попадеться під руку, чи то людська плоть, чи що інше, йому все одно, отак він їсть. Але дайте мені його в п’ятирічному віці, і в п’ятнадцять років він говоритиме правильною англійською мовою і одержить хорошу освіту. Чому? В нього є душа. Бог створив його людською істотою, і в нього стільки ж права почути Євангелію, принаймні один раз, як і в нас, від проповідування тут, по всій Америці, людям, знову, й знову, й знову, і благаємо, переконаємо та все інше. Нехай-но він тільки раз почує це, і дивіться, як він одразу ж заволає й помчить до вітвара”. Розумієте? Так, панове!

³² Ось що в мене в серці, брате, сьогодні, коли я думаю про Африку та про ті бідолашні чорні руки, що піднімаються, промовляють: “Брате Брангаме, ще раз про Ісуса!” Ох,

змилуйтеся! Щось в мене всередині точить і палає. Як тільки в мене набереться достатньо грошей, я теж поїду туди. Ось що я роблю з кожним центом, який я одержую, з усім, Бог знає, за винятком лише того, що я витрачаю на харчі. І мало не всі люди дають мені одяг. І тільки те, що ледве-ледве вистачає мені на життя, мені самому, все що тільки можу, я вкладаю це просто до місіонерських фондів, що дозволені урядом. Я навіть не плачу з цих сум прибуткового податку. Поки в мене не набереться три або чотири, п'ять тисяч доларів, і я вирушаю туди і проповідую Євангелію тим людям, бо я знаю, що того дня я повинен буду дати відповідь. І я буду знати, за що я відповідатиму.

³³ В мене раніш бувало таке, коли я приїжджав до якогось міста, я відкладав велике зібрання, коли в них було багато грошей, а вони проводять великі кампанії, і тисячі доларів, я віддав би це Червоному Хресту і так далі. Отож, отож, без жодної критики стосовно них, але їде по вулиці у авто, що коштує чотири тисячі доларів, і величезні діамантові застіжки, палить сигару, і п'ятсот доларів щотижня на тих грошах, що їх хворі люд-... Ні, панове! Ні, в жодному разі! І при цьому, як тільки ти їдеш з міста, вони кажуть: "святенники-стрибуни", і все таке інше, і глузують, і принижують ту релігію, за яку ми стоїмо. Ні, панове!

³⁴ Я беру це сам, і перед Богом як моїм Суддею, я вкладаю це в Євангельську роботу там, тож я знаю, що того Дня, що я... коли я повинен буду давати звіт за своє управління, його буде здано правильно. Це точно так, бо я усвідомлюю: як я обходжуся з людьми, так я обходжуся з Богом. Якраз моє відношення до вас — це моє відношення до Христа. І ваше відношення до мене — це те саме, це вірно — до Христа.

³⁵ І ось, бачити таких-от людей, і бачиш, як це, що людська істота, в такому разі, з безсмертною душею тепер, яка не може померти, не може загинути, не може зробити нічого, крім як прийняти вічне Життя, яке Бог суверенно, за Своєю Власною волею, дав його тобі. І ось, потім, тепер я...

³⁶ Дозвольте мені підправити це трошки, тобто, сказати дещо. Хтось піде й скаже: "Брат Брангам — кальвініст". Ні, я не кальвініст. Я кальвініст доти, доки кальвіністи знаходяться в Біблії. Та коли кальвіністи виходять за межі Біблії, тоді я армініанець, розумієте. Я вірю в святість, і я вірю й кальвіністам також. Але вони обидва, одні вийшли з цього відгалуження й пішли у *цьому* напрямку, а інші вийшли з цього відгалуження й подалися у *тому* напрямку. Якби не було Послання до Ефесян, щоб повернути це назад та поставити це на правильне місце, де поставив був Бог,

ми б усі геть заплуталися. Але в них обох є певне вчення, але вони в'януть у цьому, кожен з них, тобто, і святість, і кальвіністи теж, армініанці. Ось, у кальвіністів є дещо правдиве. Я вірю цьому, що вчення кальвіністів . . .

³⁷ Я вірю цьому. В безпеку, я вірю, що у Церкви є Вічна Безпека. Це відомо будь-якому читачеві Біблії, тому що Бог вже сказав, що Вона з'явиться там без жодної вади. Це так? В такому разі Вона має бути там. Це так? Бі- . . . Церква є Навічно забезпеченою. Отож, чи знаходишся ти в цій Церкві — це вже наступне питання. Якщо ти в Церкві, все гаразд, ти забезпечений разом з Церквою, але тобі краще залишитися в Церкві. І як ти попадаєш до Церкви? Через рукошестання? Ні. Записуючи своє ім'я до книги? Ні, панове. “Одним Духом ми всі охрищені в одне Тіло”. І те Тіло, яке Бог засудив на Голгофі, то було Тіло Ісуса Христа, і ми охрищені в те Тіло одним Духом. В нас є Вічна Безпека, поки ми в тілі Христовому, ніщо не може відділити нас, ніщо нас не торкнеться. Якщо ти вийдеш — ти вийдеш за своєю власною волею. Але, звичайно ж, якщо ти в Тілі Христа, то так само певно, як Ісус воскрес з мертвих, ти воскреснеш теж. Бог вже вчинив це. Він . . .

³⁸ Ти не можеш грішити. О-о, ти . . . Можливо, в твоїх очах я грішник, але якщо я у Христі, Бог не бачить цього, тому що його гріхи загладжують . . . Його Кров загладжує мої гріхи там. Розумієте? Я не можу грішити. “Той, хто народився від Бога, не чинить гріха, бо він не може грішити. Насіння Боже перебуває в ньому”. Розумієте? Він, він бажає, щоб, якщо він робить помилку, авжеж, він одразу ж бажає визнати її. Якщо він справжній Християнин, він зробить це. Якщо ж він замовчує це, він виявляє, що в нього нічого нема, по-перше. Це так. В нього нічого нема, почнемо з цього. Але якщо він справжній Християнин . . .

³⁹ Ось, дивіться, посади зерно пшениці в землю — воно завжди буде зерном пшениці. Навкруги нього може бути кукіль і все інше, але воно буде зерном пшениці, допоки воно залишатиметься. Це так? І якщо людина дійсно народилася від Духа Божого, вона не тут і там, і взад і вперед, і там у цьому світі і отут. Ні, панове. Ні, ні. Ти не є одного дня кукіль, а наступного дня — зернятко пшениці. Бог не тримає такого на ниві. Так, панове. Якщо ти народився від Духа Божого — ти Християнин від того часу і аж поки . . . поки ти не відійдеш, і тоді ти є—ти є безсмертний, з Богом. Це так, якщо ти в Церкві.

⁴⁰ Тепер, тепер давайте поговоримо про бік смерті. Отож, як може людина в такому положенні, в такому-от стані, як вона взагалі може бути хворою? Бо твоє тіло ще не відкуплене. Твоє тіло не відкуплене. Не має значення,

скільки, наскільки ти хороший, і наскільки освячений, і наскільки святий, і скільки Святого Духу — це тільки твоя душа. А твою душу ще не завершено. Вона просто володіє Благословінням, обіцянкою Божою, яка є завдатком нашого спасіння. Але тепер, якби в нас не було завдатку нашого воскресіння, Божественного зцілення, то в мене не було б певності чи чогось такого, що довело б мені, що існує воскресіння.

⁴¹ Так само, якщо Христос не живе в мене в серці, якби мені довелося брати це звідкись з чогось психологічного, довелось б вірити отаким чином десь, що ж, тоді в мене—в мене—в мене було б трошки скептичне ставлення до цього. І це причина, там у Африці, коли вони приїжджають, ось понаїжджало місіонерів, приводять тисячі тих тубільців, а вони носять тих старих земляних ідолів та все інше — це тому що вони просто почули психологічний бік Біблії. Це так. І моя ж власна церква — баптистська, методистська, пресвітеріанська — всі, що приїздили туди. Та коли вони побачили, як сила Божа реально проявилася — це владнало всі питання, вони пізнали тоді, що Бог — це Бог.

⁴² Але, тепер, з чого починається ця хвороба? Ось, поперше, це є дух, перш ніж це стане хворобою, так само як і ти був духом до того, як ти став людською істотою. Ось, я візьму тут Брата Уїллета як приклад. Брате Уїллете, я... Був такий час, коли ми з тобою були нічим. І потім, перше, Бог дав нам життя. І давайте візьмемо, скажімо, якби я сьогодні розібрав твоє тіло, тебе зроблено з сукупності клітинок, що тримаються разом атомами. І ось, одного дня ті атоми розпадутся, якщо Ісус забариться. Ти вернешся назад. Вони стануть такими самими, якими вони були при початку — вернуться у повітря. Та коли твій дух повернеться, ті атоми знову зйдуться з тим духом і дадуть нового Брата Уїллета, такого самого, як і цей, тільки молодшого, коли він був у розквіті сил.

⁴³ Коли людині минає приблизно двадцять п'ять років, вона знаходить у себе під очима декілька зморшок, з'являється декілька сивих волосинок. Так має бути, бо смерть іде за тобою. І колись вона забере тебе. Немає значення, хто ти, вона забере тебе. Але вона поступово... Ти опинишся в кутку тут, і Бог виведе тебе з того кутка, і ти опинишся в цьому кутку *тут*, смерть мало не дістане тебе, і ось тут, але за якийсь час вона добереться до тебе. Але потім, що може зробити смерть, вона забирає те, що належить їй, і тоді в... коли вона зробить все що тільки здатна зробити... Коли Бог дав тобі це життя, і ти був у повному розквіті сил, десь у двадцять три, коли ти з'явишся у воскресінні, ти повернешся точно таким самим, яким ти був, коли тобі було двадцять три, двадцять п'ять років,

до того, як увійшла смерть. Смерть забере все що тільки зможе. Вона приходить туди, але ти повернешся таким самим, яким ти був.

⁴⁴ Отож, якщо кожна з ваших—ваших клітинок у вашому тілі, давайте розберемо це зараз, візьмемо клітину за клітиною, клітину за клітиною і розкладемо все це тут на платформі, після всіх клітин у вашому тілі ви підійдете до одного крихітного зародку, звідки ви почалися, його навіть не побачиш неозброєним оком. Треба дивитися під мікроскопом. Я бачив зародок життя під мікроскопом. Він виглядає як тоненька ниточка. І перше, з чого починається — це знаходиться на корінці, немовби як невеличкий вузлик. Це перша клітинка утворюється зверху клітинки.

⁴⁵ Так от, якби мені довелося взяти ту одну-єдину крихітну клітинку, від якої з'явився кожен з вас, одну крихітну клітинку, зародок...Що таке зародок? Зародок — це крихітна, найдрібніша з клітинок. Гаразд, що після цього? Так от, я розібрав вас, кожна вашу частину, дійшов до цієї одної маленької клітинки, та все ж вас я іще не знайшов. Я просто розклав ваші клітини. Ну і, потім, наступне, клітки крові, клітки тіла і що там іще, розклав їх усіх, але вас я ще не бачу. Я зараз дійшов до одного зародку. Що ж, я розділю цю маленьку клітинку на частини. Тепер, де ж ви? Ваше життя. І життя витворює першу клітинку, котра є зародком, а потім все за своєю подобою; собака в собаку, пташка в пташку, людина в людину. Розвиваючи клітини — клітинка до клітинки, клітинка до клітинки, розростаючися до того стану, в якому ви є, людська істота, розвиток клітин. Отож, Богом було поставлено, щоб це було так.

⁴⁶ Але, тепер, як щодо раку? Давайте трохи поговоримо про нього. Ось, Бог дав тобі твоє життя. І, скажімо, ось ти тут сьогодні, ось я, на моїй руці нічого нема, але колись в мене на руці може бути рак. І ось, як цей рак попав туди? Давайте поглянемо, що таке рак, давайте розберемо його по частинах, давайте розберемо його. Ось, він теж є сукупністю клітин. Ви знали це? Пухлина, катаракта, будь що з усього того — це клітини. В них немає форми. Якись із них поширюються, а деякі схожі на павука, а деякі мають вигляд...стрічки, червоний рак, немовби як довгі червоні ниточки тягнуться...І потім існує трояндоподібний рак, який зазвичай з'являється на жіночих грудях, він немовби як млинці, що лежать один на одному, і потім вони розходяться. І вони просто ростуть де завгодно.

⁴⁷ Іноді пухлини — вони нерівномірні, *отакі-от*, довгі, довгасті і все таке. В них немає форми, бо вони є за духом, в якого нема форми. Але це розвиток клітин. Це сукупність клітин, які, скажімо, в тобі просто зараз знаходиться

пухлина або рак, це розвиток клітин, що ростуть, ростуть, ростуть. Він поїдає, висмоктує з тебе життя. Він живиться потоком крові. Катаракта бере слиз ока і росте просто на ній, покриває її, відбирає в тебе зір. Деякі з них з'являються і не... подібно як туберкульоз, що з'являється просто у крихітному зародку. Його розмір тут ні при чому. З зародку такого самого розміру виростає слон, виростає тропічна блошиця. Розумієте? Розмір зародку тут ні при чому.

⁴⁸ І якісь із них приймають форму тіла, якісь — ні. А деякі ніколи не проникають до клітинок. Деякі стають духом, мучать душу. Ми постарасмося торкнутися цієї частини, я залучу цю частину до завтрашнього післяобіднього часу, якщо можна, куди приходять ця душа-дух, і як *отут*.

⁴⁹ І тепер, друзі, я розповідаю це не з якоїсь психології. Я мав справу з демонами протягом років, і ви це знаєте. Якби ви тільки знали те, що відбувається ввечері по завершенні служіння, що інколи буває далі. Ви не знаєте. Пам'ятайте, коли ти виступаєш проти духа, краще тобі знати, про що ти говориш. Не стій там і не кривляйся, бо від цього не буде жодної користі. Та коли насправді демон повинен підкоритися тобі, він розпізнає це. Справа не в тому, як голосно ти кричатимеш, не в тому, скільки оливи ти виллєш. Вся справа в тому, що знаходиться отут, що він розпізнає — Правду. Ісус просто сказав до нього: “Вийди”.

⁵⁰ Пам'ятайте, учні тусали, і крутили, і намагалися його вигнати, і все інше. Вони сказали: “Чому ми не могли його вигнати?”

Сказав: “Через ваше невірство”.

⁵¹ Сказав: “Вийди з нього”. Хлопець впав, і в нього стався найжахливіший напад з усіх, що були. Розумієте? Розумієте? Вони розпізнають владу.

⁵² Погляньте на тих хлопців там, на тих нероб, що бачили, як Павло виганяв демонів. Вони сказали: “Ми можемо зробити те саме”, — сини якогось священика. Тож вони пішли туди і сказали: “Ми можемо виганяти демонів”. Дії 19. Вони прийшли до одного чоловіка, що в нього були напади епілепсії, і сказали: “Заклинаємо тебе Ісусом. Вийди з нього!” Демон сказав, ось — “В Ім'я Ісуса, що Павло Його проповідує!”

⁵³ Демон сказав: “Ну, Ісуса я знаю, і Павло мені відомий, а ви хто такі?” Ви знаєте, що сталося. Скочив на тих людей, розшматував їм одіж, і в них самих почалися напади, і повибігали на вулицю.

⁵⁴ Ті самі демони живі й сьогодні, тож є чимало фанатизму. Це є церква, цього вечора. Сьогодні в країні є чимало фанатизму, що зветься Божественним зціленням, якому

слід було б перекрити кисень. Ось що наводить неславу на справжнє Діло. Ось чому в тебе така важка боротьба. Є багато чого такого, що зветься релігією, сьогодні, чому слід було б перекрити кисень. [Порожнє місце на плівці.—Ред.] Ніщо інше як культи! Ось з-за чого правдивій Божій Церкві так тяжко з цим боротися. Але ми є Америка, розумієте, так повинно бути. Бог каже, що пшениця, і повзучі, і колючки вирости разом. Не намагайтеся їх виривати. Нехай ростуть разом, але за їхніми плодами ви пізнаєте їх. Там нема плодів, ну, там нема Життя, там нічого нема.

⁵⁵ Тепер, подивіться на цю клітинку. Скажімо так, наприклад, подібно як часто буває, червоний рак зазвичай уражає жіночу утробу, ушкодження жіночих органів і так далі. Тепер, давайте розберемо це, цього суб'єкта там, на його клітинці, цей—цей рак. Отож, рак. . .

⁵⁶ Все, що в природному — це прототип духовного. Ви усвідомлюєте це? Все, що в природному — це прототип духовного, незважаючи ні на що.

⁵⁷ Наприклад, подібно цьому, коли—коли ми народжуємося в Тіло Христове, потрібно три елементи, щоб сталося наше Народження. І це три елементи, що вийшли з життя Христа, коли Він помер. З Його тіла вийшли вода, Кров, Дух. Це вірно? [Громада каже: “Вірно”.—Ред.] Три елементи, тобто, ті елементи, через які ми проходимо, коли ми народжуємося згори: виправдання, освячення, хрищення Святим Духом. Ось, все це може бути в одній дії. Але потрібно. . . Але ти можеш бути в стані виправданого, не бувши освяченим. Ти можеш вірити в Господа Ісуса Христа і досі носити з собою свій бруд. Але ти, безперечно, можеш жити і виправданим, і святим чистим життям, і без Духа Святого. Розумієте, Біблія, Перше Івана 5:7, сказано: “Троє свідкують на Небі: Отець, Син і Дух Святий, і . . . Отець, Слово і Дух Святий, — це був Син, — і ці троє — одно. І троє свідкують на землі: вода, Кров і Дух, і вони згідні в одному”. Не одно, але згідні в одному. Ти не можеш мати Отця, не маючи Сина; ти не можеш мати Сина, не маючи Духа Святого, бо вони невіддільні, один. Трійця — вона в одному.

⁵⁸ Я не чую про це тут, але про це багато можна почути по всій країні, одне з найбільшого в п'ятидесятницьких групах — плутанина в цій одній простій речі. І в мене збиралися їхні голови, і доводив їм, що вони обидва вірять тому самому. Це диявол поміж ними, ось і все. Якби та велика п'ятидесятницька церква об-. . . відкинули ті старі дрібні традиції та зібралися разом в одній благословенній Божій Церкві, настало б Схоплення. Але поки сатана може тримати їх поділеними, все гаразд. Ось як він робить це. А вони вірять абсолютно в одне й те саме.

Один каже: “Ну, *оце* є Отим”.

⁵⁹ Я сказав: “Що ж, якщо *оце* є Отим, тоді Оте є *оцим*”. Тож ось воно є. Тож, все це те саме. Але ось воно є, в тій триєдиній трійці Бога. І ось, тепер, Бог у Своїй єдності. Бог Отець, Син і Святий Дух. Так от, ми не кажемо: “наші боги”, — як ідолопоклонники. Це є “наш Бог”. Розумієте? Це потрійна Істота Бога.

⁶⁰ Тепер, зверніть-но увагу, ось, сатана — він також у трійці. І його сили — у трійці.

⁶¹ Тепер, але зверніть увагу, тоді, коли вода, Кров і Дух дають нове Народження. Це вірно? Тепер дивіться. Це те, що представляє нове Народження. Що представляє звичайне народження, перш ніж приходить нове Народження? Коли... Ви, матері, коли народжується дитина, що є першим? Вода. Наступне — кров. Наступне, бачите, це витворює життя, розумієте, витворює особу. Вода, кров, дух.

⁶² Тепер, рак, давайте візьмемося за нього, в свою чергу. В нас залишилося десь хвилин п'ять, я думаю. Десь в наступні п'ять хвилин, давайте розберемо рак. Що він собою уявляє? Що він представляє? Він — той, хто живиться падлом. Він представляє стерв'ятника, поїдає мертвечину. І рак здебільшого виникає від ушкодження, там, де клітина зазнала удару, і вона—вона розпадається. І одна клітинка там стає відступницею. О-о, це сміливий вислів для баптиста, хіба ні? Гаразд, але вона стає відступницею, ота клітина. Я баптист, який вірить у відступництво.

⁶³ Хтось сказав, якось тут на одному зібранні в Арканзасі, сказав: “Брате Брангаме”, — сказав... То був назарянин. Він одержав uzдоровлення. В нього було... Обійшов кругом міста, з милицями на плечі. Він сказав: “Знаєте що?” Сказав: “Коли я вперше приїхав сюди, — сказав, — я—я подумав, що ви... почув, як ви проповідували, я подумав, що ви назарянин”. Він сказав: “Потім я побачив, що більшість людей там були п'ятидесятниками, і хтось мені сказав, що ви п'ятидесятник. А зараз ви кажете, що ви баптист”. Сказав: “Я ніяк не второпаю”.

⁶⁴ Я сказав: “О-о, це легко”. Я сказав: “Я п'ятидесятницький назаряно-баптист”. Тож це—це так. Гаразд. Ні, ми є одно в Христі Ісусі, Святим Духом, що робить з нас одно. Це вірно.

⁶⁵ Тепер, зверніть увагу, та клітинка стає відступницею, коли її ушкоджено. Це починається з дрібного. Інші крихітні мікроби просуваються, щоб віддати там своє життя. Ось чого в рані з'являється гній. Це крихітні солдатики, які ведуть боротьбу за ваше життя. Вони проникають туди і—і б'ють по тій отруті, по тих демонських силах, які намагаються—намагаються зосередитися там, і

віддають своє життя. Від цього . . . Це . . . Це група маленьких мертвих солдатиків — той гній, що у вашій крові . . . тобто, в—в рані, що віддають своє життя, щоб зберегти ваше.

⁶⁶ Отож, щойно одну маленьку клітинку відторгнуто там, і цей демон починає діяти, він починає рости, він починає намножувати клітини. Він будує тіло, точно як ваші малюки формуються у вас в утробі і подібно як ти сформувався у своїй матері. Клітина до клітини, клітина до клітини, клітина, в будь-якому напрямку, де завгодно; вони тільки не мають певної форми, нічого подібного людській істоті, за своєю подобою. Це просто від духа. Це просто росте в будь-якому напрямку, і починається: клітина до клітини, клітина до клітини.

⁶⁷ І ось, перше, що ти бачиш, ти починаєш слабіти й почувася погано. Піди до лікаря, і він огляне тебе. Можливо, він не зможе знайти це. Якщо він знайде, можливо, він виріже це. Якщо йому вдасться вирізати це повністю, все гаразд, з тобою все гаразд. Але якщо він не зможе вирізати це повністю, тоді, якщо це в горлі або десь, де не можна повністю вирізати, одна дрібочка цього житиме далі. Розумієте, бо це не так, якби тобі відрізали руку, і все б скінчилося, або щонебудь, або тобі відрізали б . . . Що я маю на увазі, якби тобі відрізали основне тіло і залишили саму тільки руку, що ж, вона не вижила б. Але—але, розумієте, в цього не така форма життя, як у тебе. Цим рухає демонська сила.

⁶⁸ І тепер зазначте собі, ви їх називаєте, лікар називає це “рак”. Бог називає це “демон”. Погляньте на сьогоднішній день. Вони щойно дійшли цього . . . Звідки виникло слово *рак*? Воно пішло від . . . від латинського слова, яке використовувалося у медичних термінах, що означає “краб”, краб, що його можна побачити на березі моря, в якого самі тільки ноги. Саме так із ним є, він простягається, поширюється. Слово рак — це краб. І він проникає і безперервно захоплює територію, поступово висмоктує кров, подібно як спрут чи щось таке. Ох, пухлина, катаракта та інші хвороби, кожна з них виникає від зародку, і той зародок повинен бути тілом. Та перш ніж він може бути тілом, він має бути життям. Перш ніж він зможе створити або—або стати зародком і витворити більше клітин, він повинен бути життям. Це правильно? [Громада каже: “Аміль”.— Ред.] Тепер, звідки з’явився цей рак? Від кого, звідки це з’явилося? Цього не було на тобі тут якийсь час тому, але тепер, можливо, він є на тобі. Звідки він з’явився? Це інше життя, яке відрізняється від твого життя, що живе в тобі. І він мучить, підриває твоє життя. Ось чому Ісус назвав його “демоном”.

⁶⁹ Вони називають епілепсію сьогодні, вони кажуть: “епілепсія”. Що ж, епілепсія, в Біблії, Ісус назвав її

“демоном”. Коли прийшов той чоловік з хлопчиком, що падав на землю та пускав піну з рота та інше, він сказав: “Він має демона, і часто він кидає ним у вогонь, у воду”.

⁷⁰ Зараз вони підшліфували його назву та назвали це епілепсією, але це демон. І Ісус сказав: “Ти, демоне, вийди з дитини!” Точно. Отож, зазвичай епілепсія спричинюється нирковими проблемами. Може, трохи пізніше торкнемося цього глибше. Розумієте? Це спричинює епілепсію, від уремічних.

⁷¹ Тепер, зверніть увагу в цьому, в такому разі, та клітина перебуває там, це демон. Він будує життя; він росте, стає все більшим і більшим. В нього один обов’язок — це відібрати в тебе життя. Ось задля чого диявол послав його — скоротити тобі днів, щоб ти прожив менше семидесяти років.

⁷² Отож, я відаю належне кожному лікареві. Так, панове. Кожна медична наука, нехай Бог благословить їх за допомогу, яку вони надавали людям. Це правильно. Що б ви робили у цьому світі сьогодні без цього? Я дякую Богові за медичну науку. Я дякую Богові за свій автомобіль. Якби Бог не дозволив науці зробити мені автомобіль, важкувато б мені прийшлося добиратися сюди пішки. За електричні ліхтарі, та за мило, що ним я мию собі руки, та за зубну пасту, якою я чищу зуби, авжеж. Я дякую Йому за все, бо все добре приходить від Бога.

⁷³ Але дозвольте мені вам сказати: ще ніколи жодна крапля ліків не вилікувала жодної хвороби. І жоден лікар, жоден, якщо тільки він не якийсь шарлатан, але справжній лікар скаже тобі, що вони не претендують на звання цілителів. І у братів Майо, багато хто з вас. . . В мене брали там інтерв’ю, двічі або тричі. Щодо пацієнтів, що виходять звідти, невиліковні. . . Ви читали *Рідерз Дайджест*, номер за листопад? Хто читав номер за листопад, оту мою статтю там, в *Рідерз Дайджест*? Розумієте? І мене запросили туди на інтерв’ю стосовно дитини, яку визнали безнадійно хворою. Сказали: “Нічого не можна зробити”. Але Святий Дух проговорив до мене і сказав мені як це зроблять, і це зробили. Гаразд. Отож, мене викликали туди. І просто там же над дверима, де Джиммі та інші, раніше там знаходилися Майо, величезна вивіска з написом, сказано: “Ми не заявляємо, що ми цілителі. Ми заявляємо тільки, що ми допомагаємо природі. Цілитель один — це Бог”. Вони найкращі в світі. І ось, в нас є декілька шарлатанів, так. Це вірно. Є в нас і шарлатани-проповідники, теж. Гаразд. Отож, воно і там, і тут.

⁷⁴ Зазначте собі, але будь-хто, який каже, що він цілитель — він пустобрех, бо він не зможе цього зробити. Тому що Біблія сказала: “Я Господь, Який прощає всі твої гріхи та уздоровляє всі твої недуги”.

⁷⁵ Я бував у робочих кабінетах. І в моєму кабінеті... приїжджали деякі з найкращих лікарів з різних країн. Ти не знаєш зворотнього боку цього життя, друже, знати, що буває, і те, що я не виповідаю перед громадськістю. Люди приїжджають потайки. І не думайте, що вже не так то й багато Никодимів у цьому світі; авжеж, їх тисячі. Вони спостерігають за цим і приїжджають на зібрання. Сидять там в якій-небудь футбололці, в чомусь такому, з такими відполірованими іменами, що ти здивувався б, сидять просто на зібранні. Через декілька днів прослизують непомітно, і заходять тайкома, і посилають когось на приватну розмову. І кажуть просто зараз же, кажуть: “Брате Брангаме, я вірю, що Це є Правдою”. Вони такі самі люди, як і ми. Авжеж. І кожна людина хоче зазирнути по той бік тієї темної зависи, через яку вона колись повинна буде пройти.

⁷⁶ Але отой рак та все інше — то цілковиті демони, зодягнені в тіло плоті, які підбираються, відбирають в тебе життя.

⁷⁷ Так от, якби я вчинив як лікар, якби я міг це вирізати, поклав би це на землю... Або, подібно як, скажімо, наприклад, ти є рак, ти сам, на цій землі. І ось, тут є Божественне зцілення. Якби я хотів позбутися тебе, як це роблять лікарі, я б просто... потрібно було б стирати твоє тіло, або щось іще, поки воно повністю не щезло б з цієї землі. Від нього більше нічого не залишилося б, подібно як лікар видаляє в тебе нарост. Але у формі Божественного зцілення, якби ти був раком, я б просто викликав з тебе твоє життя, і все гаразд. Твоє життя залишило б тебе, але твоє тіло було б тут так само, як і раніше.

⁷⁸ Так от, якраз отут зір і час — це найгірший ворог Бога у Божественному зціленні. Я не знаю, торкався цього Брат Бакстер коли-небудь на зібранні чи ні. Я сів, пояснював це йому і Брату Босворту, знову й знову. Але ось що відбувалося. Мене бере сумнів, чи багато хто з людей осягнули це, тому що, за якийсь час, ти починаєш помічати, як люди повертаються, кажуть: “В мене було зцілення, Брате Брангаме, два чи три дні, але, благословен Бог, воно— воно покинуло мене”. І я бачу це, і я думаю, що це тому, що вони не поставили зібрання правильним чином. Люди не розуміють. В мене були люди, що виходили на платформу і були абсолютно сліпі, рак чи катаракта на очах, і читали цю Біблію після того, як за них помолилися, йшли собі; за три чи чотири дні були так само сліпі, як і при початку. Що сталося? Будь-кому відомо, що коли життя вийшло з якоїсь плоті, вона стискатиметься якийсь час. Чи вірно це?

⁷⁹ Чи доводилося комусь коли-небудь, тут, вбивати оленя, чи корову, чи щось таке? Авжеж. Гаразд. Зваж його

сьогодні, ви, хто мисливці, мої друзі. Вбий оленя і кинь його на ваги, скажи хлопцям, скільки він важить. І дивись! Вранці він буде на декілька фунтів легший, ніж був. Коли людина помирає, працівник поховального бюро в першу чергу виймає вставні зуби чи око, що там є, виймає це; бо воно стискається, воно виштовхне, тому що людське тіло стискається. Будь-яка інша плоть стискається. Коли життя вийшло з клітини, вона починає зменшуватися в розмірах, стискається. Це триватиме приблизно сімдесят дві години. А потім вона почне розпухати. Нехай-но маленького песика задавить на дорозі. Нехай він полежить на сонці десь три дні, і дивіться, що сталося. Собака став більшим, ніж був. Він розпухає. Це вірно? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

⁸⁰ І ось, те саме відбувається, коли демона вигнано з хворого. Перші декілька днів: “О-о, я почуваюся чудово”. Потім починають казати: “Мені—мені ще гірше, ніж—ніж було. Я втратив своє зцілення”. Так само певно як віра була забрала це геть, невірство знову принесе це назад. Як віра вбиває це, так невірство воскрешає це. Ісус сказав: “Коли нечистий дух виходить з людини, він блукає безводними місцями, і він вертається з сімома іншими демонами”. І якщо добрий хазяїн дому не стоїть там на захисті тих дверей, він зайде туди. А добрий хазяїн твого дому — це твоя віра. Скажи: “Геть звідси!” Ось так.

⁸¹ Але тепер, поспостерігайте за пацієнтом, який одержав uzдоровлення, у звичайному випадку, якщо тільки це не якесь видатне чудо. Воно, Божественне зцілення і чудо — це дві різні речі. Божественне зцілення — то одне; чудо — це інше. Але звичайний перебіг подій при Божественному зціленні, коли нечистого духа вигнано, демона раку, коли він залишає людину — “о-о!” Тепер, або, скажімо, візьмемо щось таке, щоб вам було більш предметно, я скажу, катаракту. Що відбувається, коли та людина . . . Якщо ви звернете увагу на сліпу людину. Я не знаю, чи був хто коли-небудь у мене із цим отут, з катарактою на очах. Я залишаю їх постояти декілька хвилин. Навіщо? Щоб почалося те стискання. Кажу їм, щоб знову прийшли, засвідкували нам. “О-о, оце так!” Вони чудово все бачать. “О-о, невже! Точно, я все бачу! Так! Я. . .” В чому справа? Життя вийшло; тіло катаракти стискається. І що ж, отак триватиме пару днів. Кажуть: “О-о, мені так добре”.

⁸² Та незабаром в них починає боліти голова, почуваються вже не так добре. Піднімаються наступного ранку — “я знову втрачаю зір”.

⁸³ Хтось із них сказав: “Ага, ти просто напрактикував собі. Ота група святенників-стрибунів взяла тебе в роботу”. Не вір цьому! Це диявольська брехня. Якщо повіриш цьому — ти знову осліпнеш.

Але якщо ти просто триматимешся далі, кажи: “Ні. Господи, я вірю”.

⁸⁴ Що відбувається потім? Оте тіло стільки-то часу розпухає. Воно знову затемнює той зір. Той рак у тілі розпухатиме. В тебе знову нитиме й болітиме. Потім ти відчуєш жахливу слабкість, почуватимешся дуже кепсько. Чому? Той великий наріст мертвої плоті знаходиться в тобі там, мертвий.

⁸⁵ Ти йдеш до лікаря, і він каже: “О-о, це нісенітниця. Там рак, просто там же. Я його бачу”. Звичайно ж, він там, але він мертвий. Аллілуй!

⁸⁶ Тепер, потік крові має очистити тіло. Кожного разу, коли серце качає, воно проганяє кров по тілу, і вона підбирає ту інфекцію. Авжеж, тобі від цього буде погано. Що якби в тобі висів десь товстий кусень м'яса, або довжиною в змію, або щось таке розміром як твій палець, і висить там, і воно мертво, ось стільки-то мертвого м'яса висіло б у тобі, і воно гниє? Що ж, певна річ, потік крові повинен був би постійно очищати, струмуючи через це. Але там мертво тіло, воно висить там, бо життя вийшло з нього. Сила Божа, через віру, вигнала це. То демон; він повинен залишити.

⁸⁷ Але причина — люди не проінструктовані. Вони відходять, здаються. І той самий демон тут як тут, щоб знову захопити владу. Коли Бог щось каже тобі на цій платформі, через Свого Духа, коли під натхненням, не сумнівайся в цьому, інакше гірша річ прийде на тебе. Він сказав. Бо Ісус сказав: “Останнє тій людині було всемеро гірше, аніж те, що було при початку”. Це вірно? Коли нечистий дух вийшов з людини, він блукав безводними місцями, повернувся з сімома іншими демонами. Тож не піддавайся невірству. Залишайся просто з Цим. Берися за це серйозно, від всього серця. Кажи: “Ні, панове! Я не захитаюся! Не має значення, як погано мені стане, це не має до цього жодного відношення”. Тоді, перше, що ти побачиш, з твоїм станом все стане ясніше. Все буде гаразд тоді. Розумієте, воно мертво. Те, що лікар забрав би з тебе під час операції, той самий наріст лежить у тобі без жодної ознаки життя.

⁸⁸ Ти скажеш: “Життя, яке в ньому, Брате Брангаме, чи забере воно моє життя?” Ні, панове. Те життя — це життя, що різниться від твого. Я щойно показав вам, що ти є життя і став істотою, і воно є життя і стає істотою; і ти є від Бога, а воно — від диявола. Ви розумієте, що я маю на увазі? Демонологія. Так от, тобі слід розуміти, на що воно схоже, коли ти стоїш і дивишся на це.

⁸⁹ О-о, подумати тільки, я вибачаюся, вже майже о пів на четверту. Вибачте мені. Погляньте-но, друзі. О-о, ось що потрібне цьому світові!

⁹⁰ Я вже десь років сім навчаю по всій Америці, проводжу ці служіння зцілення. Я тільки-но досягнув добре уявлення, щоб розпочати знову по всій країні, навчаючи Біблії та про демонологію, як люди зможуть зрозуміти те, що треба робити. І ось чому, вони йдуть на ці служіння, часто, і, хлопець... Якщо ти не розумієш, люди виходять, і часто буває так...

Ось, пам'ятаєте того чоловіка, що приїхав і сказав, що в нього дар Божественного зцілення? Дар Божественного зцілення знаходиться у тобі, якщо ти зцілився. Це в тобі він. Будь-який дар приводиться в дію через віру. І немає значення, скільки в мені дару Божественного зцілення, я вірю в це всім своїм серцем, але ти міг би стати отут і, якщо в тебе нема віри такого самого роду, від нього тобі не буде жодної користі. Я міг би молитися за тебе годинами, й тижнями, й місяцями. Справа не в проповідниках з Божественним зціленням. Справа в тобі, в якому є цей дар Божественного зцілення, що вірить у зцілення, бо це через віру. Через віру! Кожен Божий чин — через віру.

⁹¹ Все військове спорядження Боже — це через віру. В нас нема нічого природного від цього світу. Все, що належить Християнській церкві — це діяння віри. Погляньте на спорядження Боже: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, тихість, лагідність, терпеливість. Це вірно? Все надприродне, нічого природного. Тому ми не дивимося на природне, бо ми діємо надприродним. І єдине, як ми можемо закласти основу цього — це віра — на тому, що, як сказав Бог, є Правдою, і ми дивимося на Невидиме. І ми називаємо те, чого нема, так немовби це є; подібно як називав Авраам, і одержав це. Амінь! Авраам називав те, чого нема, подібно як і називав був Бог, так немовби воно є. У віці ста років, не захитався в обітниці Божій через недовір'я.

⁹² Я міг би якраз уявити собі це, а ви могли б? Уявляю, як Сарра піднімається якомсь уранці. Бог сказав: “Аврааме!” Сказав: “Аврааме, в тебе буде дитина”.

⁹³ Сарра піднялася. Каже: “Як ти почувашся, Сарро?” Це змішана юрма, але послухайте-но.

“Жодних змін”.

⁹⁴ “Що ж, слава Богові, вона в нас буде! Іди купи пелюшки, та прищіпки, та усе інше. Готуйся”.

Гаразд, минає ще місяць. “Сарро, як ти почувашся?”

“Жодних змін”.

Минув рік. “Сарро, як там?”

“Жодних змін”.

Минуло десять років. “Жодних змін”.

Минуло двадцять п'ять років. “Жодних змін”.

⁹⁵ Авраам, замість того, щоб занепасти духом, він ставав все сильнішим і сильнішим. Він постійно усвідомлював, що це буде ще більш схожим на чудо, бо він вірив Богові, і він не захитався в обітниці Божій через недовір'я. Він сказав: “Вона в нас буде!” І одного ранку череву в Сарри почало рости, і народився маленький Ісак, тому що Авраам вірив Богові. І він дивився на все і вважав те, чого нема, так немовби воно є.

⁹⁶ Не через почуття, не через зір. Ти ходиш не почуттями чи зором. Це через віру. І коли Бог проголосив щось, сказав: “Все, чого ви в молитві попрохаєте — вірте, що одержите це”, — в такому разі тримайся за це. Бог так сказав — це має бути так! Амінь. Демони!

Віра в Отця, віра в Сина Його,
Віра в Духа Святого, ці троє — Одно;
Демон втікає, а грішник встає;
Віра в Єгови ввесь світ струсоне.

Це так. О-о, подумати тільки! Авжеж, це так. Май віру в Бога. Дивися на Нього. Не хитайся. Залишайся просто там. Бог так сказав!

⁹⁷ І, демони, хто вони такі? Це духовні істоти. Ось, лікар каже: “В тебе рак. В тебе туберкульоз. В тебе катаракта. В тебе плеврит. В тебе *оце*”. Це демон. Це певне життя, і за цим життям стоїть певний дух. Хто з вас знає і може зрозуміти, що рак, катаракта, в нього—в нього. . . Це певний дух, в ньому є—є життя. Що ж, ніщо не може мати життя без духа, розумієте, тож там повинно бути певне життя, щоб задіяти це де-небудь.

⁹⁸ Навіть оте дерево там має в собі життя. Вся наука в світі не змогла витворити жодної билиночки. Ви знали це? Вони зроблять щось схоже на неї, але вони не можуть віднайти формули життя. Це Бог. Розумієте? Ісус сказав до дерева: “Прокляте ти. Нема в тебе плодів — в тебе їх і не буде, жодного”. Вони знов проходили повз те місце. Це було десь о восьмій годині того ранку. Проходили знову десь об одинадцятій, коли йшли на обід. Петро промовив: “Поглянь на те дерево, воно мертво, від коренів угору”. Чому? Ісус заборонив тому життю, що було в тому дереві, що було в корені, і воно все померло. Аллілуйя!

⁹⁹ Той самий Христос може заборонити ракові, від кореня, і воно все помре. Те дерево стояло там таке саме, як і раніше, за години перед цим, але ти бачиш, що листя починає опадати, і потім бачиш, як кора починає відставати. І. . . Почало розпадатися, день за днем і тиждень за тижнем, і невдовзі від того дерева не лишилося ні дрібочки. Аллілуйя! Рак, пухлина, катаракта чи що інше повинно піти, коли

промовляє Христос. Він виганяє демонів. І Він сказав: “Іменем Моїм будуть виганяти демонів, говоритимуть новими мовами, братимуть змії чи вип’ють що смертоносне — не зашкодить їм. Якщо покладуть свої руки на хворих — ті видужають”.

¹⁰⁰ Ви любите Його? Вибачте мені, що я протримав вас тут годину в цей післяобідній час, сидите тут. Ви любите Господа? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Що станеться зараз? Якщо ви приймете Христа як свого зцілителя, і повірите у своєму серці, що з вами дещо сталося, і повірите, що вас уздоровлено, — ви будете вірити в те, що вас уздоровлено? Не дозволяйте дияволу нічого до себе прищиплювати. Просто рухайтесь далі.

“Лікарю, — скажете—скажете, — лікарю, як воно виглядає?”

Він сказав: “Ох, воно й досі там”.

¹⁰¹ Ви знаєте в своєму серці, ви знаєте, що сталося. Ха! Перше, що ви побачите, скажіть: “Ну, цікаво, що там сталося з тією річчю?”

¹⁰² Потім скажіть: “Слухайте-но, лікарю, я вам розповім. Ось що сталося: Ісус Христос уздоровив мене. Це так. Ісус Христос уздоровив мене”.

¹⁰³ Гаразд, давайте схилимо свої голови лише на хвилину. Брате Уїллетте, чи не підійдеш ти сюди-но, брате?

¹⁰⁴ Отож, Небесний Отче, ми вдячні за Кров Христа. І, можливо, часом буває так, що Твій слуга, Господи, не послуговується мудрістю, промовляючи так довго. Але я, можливо, почуваюся як Павло, що проповідував якимось увечері цілу ніч. Один хлопчик випав з вікна і вбився на смерть. І той апостол, зі Словом Божим у своєму житті, пішов та поклався тілом на хлопця — життя увійшло в нього, і він знову ож своїм ив.

¹⁰⁵ Любий Боже, я усвідомлюю, що сонце цієї великої цивілізації вже сідає, давно вже вигорівши, середина дня вже минула, лягають вечірні тіні. Пробивається Величне Світло з Царства Божого, щоб відвоювати собі місце в цього густого мороку, що накриває землю. Боже, я усвідомлюю, що з кожним днем я старію. Дозволь мені йти, Господи. Дай мені сили. Допоможи мені розповідати цю величну Правду повсюди. Допоможи нам завтра в післяобідній час, щоб ми зрозуміли більше.

¹⁰⁶ І, любий Боже, благослови це невеличке зібрання в цей післяобідній час. Сьогодні увечері, коли вони зберуться для служіння зцілення, нехай кожен чоловік і кожна жінка підйдуть один до одного, та почнуть розмову, та говоритимуть: “Ось, тут є . . . ніяких—ніяких більше сумнівів.

Тепер ми розуміємо, звідки це приходить. Ми знаємо, що це диявол. І ми знаємо, що коли він залишає, він повинен піти за наказом від Бога. Він повинен. Бог вже сказав так. Він повинен залишити”. Потім, нехай вони вийдуть, щасливі, радіючи, проголошуючи своє зцілення. Ніщо, нехай ніщо більше не встоїть в них на шляху; просто підуть, вірячи.

¹⁰⁷ І, Боже, нехай в цієї невеличкої церкви тут і в цих церкв, що співробітничать, нехай в них почнеться пробудження після цього зібрання, Господи, яке просто пронесе це, і багато сотень душ буде приведено до Царства Божого. Даруй це, Отче. Нехай чоловіки та жінки тут, з країн звідусіль та з інших місць, нехай вони понесуть Послання туди до своїх церков, і нехай в них буде старомодне пробудження. Даруй це, Господи. Пробач нам нині наші гріхи. Допоможи нам бути Твоїми слугами. В Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

¹⁰⁸ Я хотів би знати, поки ви тут сидите, чи є сьогодні в цьому будинку грішник, який сказав би: “Брате Брангаме, згадай мене у молитві”? Ви, ви піднімете свою руку? Чи є тут грішник? Я не...Благословить вас Бог, жіночко. Чи є? Благословить вас Бог, добродію. Вас, і вас, і вас, благословить вас Бог. Мені цікаво знати, чи ви...Отож, це до вас.

¹⁰⁹ Розумієте, я не вірю в те, щоб іти вглиб зібрання. Я не критикую інших, які чинять це. Я не вірю в те, щоб іти вглиб зібрання і намагатися когось витягти. Розумієте? “Ніхто не може прийти, якщо не Отець, Який притягнув його”. Розумієте? Це вірно. Ти просто витягуєш його туди всупереч його волі. Розумієте? Але якщо Бог стукає в твоє серце — ти найпривілейованіша в світі людина. Ви просто не знаєте, зі скількома людьми я говорив.

Демонологія – Фізична сфера
(*Demology – Physical Realm*)

8 червня 1953 року, понеділок, післяобідній час
Робертс Парк Амфітеатр, Коннерсвілль, штат Індіана

Демонологія – Релігійна сфера
(*Demology – Religious Realm*)

9 червня 1953 року, вівторок, післяобідній час
Робертс Парк Амфітеатр, Коннерсвілль, штат Індіана

Спокусницькі духи
(*Enticing Spirits*)

24 липня 1955 року, недільний ранок
Скинія Брангама, Джефферсонвілль, штат Індіана

Ці проповіді Брата Вілліама Марріона Брангама, викладені англійською, було перенесено з магнітофонної плівки на папір без скорочень та без змін і надруковано англійською мовою. Цей український переклад видано й розповсюджується безкоштовно видавництвом “Voice Of God Recordings”

UKRAINIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org